

DDS 21

Wittenberg 1541 / senere form

Du føl - ger, Her - re, al min fær - d, du ken - der mi - ne ve - je;
du er mig som min skyg - ge nær, hvor end jeg sø - ger le - je.

Du hø - rer, før mit ord er sagt; min tan - ke er dig å - ben lagt. Hvor

skul - le jeg i ver - den få et sted at stå, hvor ik - ke du mig kun - ne nå?

2. Om jeg i dybet søgte ly,
hvor mørket mig omringer,
og steg i sol jeg over sky
på morgenrødens vinger,
ja, om jeg over have fór
og sletted bag mig alle spor,
dog kendte jeg din almagts Ånd.
Din højre hånd
mig holde fast i dine bånd.

3. Før jeg blev født, du alt mig så
i moderlivet inde;
min lykke nu i dag dig lå
fra evighed på sinde.
Det sætter jeg min tro da til,
at aldrig du mig slippe vil.
Til hvem skal jeg vel ellers gå
og håbe på
et livets ord til trøst at få?

Sl 139

K.L. Aastrup 1971.